

בבית המשפט העליון

רע"ב 6835/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דני תורג'מן

נגד

המשיב: הממונה על עבודות השירות

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע ב-עת"א 040856-09-17 מיום 06.05.2018 שניתנה על ידי השופט א' משניות

בשם המבקש: עו"ד שמעון תורג'מן

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבית המשפט לעניינים מינהליים (השופט א' משניות) בעת"א 40856-09-17 מיום 6.5.2018, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לנכות ימי מחלה מתקופת עונש מאסר בפועל אשר הוטל עליו, ואותו הוא מרצה במסגרת של עבודות שירות.

2. המבקש הורשע בעבירות על פקודת מס ההכנסה בגינם הוטל עליו עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, אותם הוא מרצה כאמור בדרך של עבודות שירות. המבקש החל לרצות את עונשו ביום 26.12.2016 כאיש אחזקה במוזיאון "לונדע" בבאר שבע (להלן: המוזיאון).

3. ביום 23.2.2017 המבקש מעד במדרגות בעת שביצע לטענתו עבודות אחזקה במוזיאון, ונפצע בראשו, בצלעותיו ובאיברים נוספים. בעקבות פציעתו ניתנו למבקש ארבעה ימי חופשת מחלה ובהמשך קיבל אישורי מחלה מעת לעת מרופאת המשפחה למשך כחצי שנה.

4. ביום 12.7.2017 התייצב העותר בפני וועדה רפואית בנוכחות רכזת עבודות השירות, אשר קבעה כי המבקש אינו עומד בתנאים הדרושים לשם ניכוי ימי מחלתו מתקופת המאסר אשר הוטל עליו. זאת, מאחר והעותר לא אושפז בעקבות החבלה ולא איבד את כושר הניידות שלו.

5. המבקש עתר נגד ההחלטה בפני בית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבית המשפט לעניינים מינהליים, אשר קבע כי העותר אכן לא עמד בתנאים הקבועים בתקנות העונשין (נשיאת עונש מאסר בעבודות שירות), תשע"ב-2011 (להלן: התקנות), לניכוי תקופת ימי מחלתו מתקופת עונשו.

6. בהחלטתו, קבע בית משפט קמא כי המבקש לא עמד בדרישת הדיווח הקבועה בתקנות, מאחר והמבקש לא עדכן את המפקח על עבודות השירות (להלן: המפקח) אודות תאונת העבודה באופן מידי, אלא רק בחלוף כעשרה ימים מיום האירוע.

עוד נקבע כי המבקש לא עמד בתנאי התקנות לצורך ניכוי ימי מחלתו מתקופת עבודות השירות. זאת, בין היתר, מאחר והמבקש לא אושפז בעקבות התאונה, לא חלה פגיעה בכושר הניידות שלו, ורופא מטעם שירות בתי הסוהר לא קבע כי הוא אינו יכול לבצע את המוטל עליו במוזיאון.

7. בבקשת רשות הערעור שלפניי טוען המבקש כי בית משפט קמא דחה את פנייתו מאחר ולא עמד בתנאי הדיווח שנקבעו בתקנות בלבד, וכי יש מקום להקל בדרישה פרוצדורלית זו. עוד טוען המבקש כי היה מקום לדון בעניינו בפני הוועדה הרפואית "בזמן אמת", ולא כחצי שנה לאחר מועד התאונה.

8. כידוע, רשות ערעור על החלטות בעתירות אסירים תינתן רק במקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של האסיר (ראו למשל: רע"ב 4097/18 בני סלע נ' שירות בתי הסוהר (24.7.2018)). אני סבור כי עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים אלו, ודי בכך בכדי לדחות את הבקשה.

9. אף לגופו של עניין דין הבקשה להידחות.

10. כעולה מפסק דינו של בית משפט קמא, המבקש לא נענה לבקשת המפקח להעביר לידיו את מסמכיו הרפואיים עד למועד קביעת הדיון בעניינו בפני הוועדה

הרפואית. על כן, לא ניתן לקבל את טענת המבקש לפיה היה על המשיבה לקבוע את הדיון בענייניו בפני וועדה רפואית בשלב מוקדם יותר.

11. כמו כן, כפי שקבע בית משפט קמא, העותר אינו עומד בתנאים הקבועים בתקנות לצורך ניכוי ימי היעדרותו בגין תאונת עבודה שהתרחשה במסגרת עבודת השירות מתקופת מאסרו.

סעיף 7 לתקנות קובע שני תנאים מצטברים לצורך ניכוי תקופת היעדרותו של עובד שירות בגין תאונת עבודה שהתרחשה במקום עבודת השירות ממניין ימי עבודת השירות.

התנאי הראשון הוא תנאי פרוצדוראלי ולפיו דרישת דיווח מיידית על תאונת העבודה למפקח.

התנאי השני הוא תנאי מהותי הדורש כי אחת משלושת החלופות הבאות יתקיימו: הראשונה, היא כי בעקבות תאונת העבודה עובד השירות נזקק לאשפוז; השנייה, היא כי ניידותו של עובד השירות נפגעה בעקבות התאונה עד כדי חוסר יכולת להגיע למקום עבודת השירות; והשלישית היא כי רופא מטעם שירות בתי הסוהר יקבע כי עובד השירות אינו יכול לבצע את המוטל עליו במקום עבודת השירות הנוכחי או במקום חלופי אחר.

בנסיבות העניין, לא זו בלבד שהמבקש לא מילא אחר חובת הדיווח הקבועה בתקנות, אלא שאף אחת מהחלופות הקבועות בהן באשר למצבו הרפואי לא התקיימו.

12. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018).

ש ו פ ט